

Pastabos ir patarimai dėl pavojingumo tipų

Fiziniai pavojai

Mišinys, palyginti su pavienėmis sudedamosiomis dalimis, gali kelti kitokius pavojus, pvz., degiųjų ir oksiduojančiųjų cheminių medžiagų mišinys gali būti sprogas.

Klasifikuojant fizinius pavojus paprastai galima rinktis iš šių galimybių:

1. Susirasti bandymo duomenis, kuriais remiantis buvo parengta transporto klasifikacija, ir jais naudojantis numatyti klasifikavimą pagal CLP reglamentą.

2. Susirasti duomenis iš patikimų šaltinių ir juos panaudoti.

3. Atlikti reikiamus bandymus.

Jeigu teikiate pirmenybę 1 parinkčiai, turite suprasti, kad gabenant gresiantys pavojai yra skirstomi laikantis hierarchiškumo, t. y. pagal savarbę, didesnis pavojus gali būti rašomas vietoj mažesnio pavojaus. Ši nuostata netaikoma CLP reglamente, tačiau ji galioja tam tikrais atvejais: pvz., su galimai sprogstamąja medžiaga ar mišiniu neturėtų būti atliekami degumo bandymai (dėl ganėtinai akivaizdžių priežasčių). Apskritai visų pirma būtini tikrieji bandymo duomenys ir nepakanka remtis transporto klasifikacija.

2 parinktį iš tikrųjų taikoma tik paprastųjų fizinių pavojų, pvz., skysčių degumo, atžvilgiu. Galima naudoti iš patikimo duomenų šaltinio gautą pliūpsnio temperatūrą, tačiau šis parametras retai nurodomas dėl mišinių.

Jeigu ketinate rinktis 3 parinktį, būtiną informaciją rasite CLP reglamento kriterijų taikymo gairėse.

Jeigu nauji fizinių pavojų bandymai atliekami klasifikavimo tikslais, jie turi būti vykdomi laikantis atitinkamos pripažintos kokybės sistemos [pvz., GLP] reikalavimų arba šiuos bandymus turi atlikti susijusius pripažintus standartus (pvz., standartą ISO 17025) atitinkančios laboratorijos. Žr. CLP reglamento K/A ID 268.

Pastabos ir patarimai dėl pavojingumo tipų

Pavojai sveikatai

Dažniausiai neturima su sveikata susijusių duomenų, kurie būtų tiesiogiai priskiriami mišiniui. Tačiau, jeigu turima susijusios, svarbios ir moksliniu atžvilgiu patikimos informacijos, ji gali būti ypač vertinga atliekant klasifikavimą. Pvz., galėjo būti pranešta apie atvejus, kai mišinys žmonėms sukėlė jautrinamąjį poveikį. Klasifikuojant pavojus sveikatai taip pat atsižvelgiama į tam tikrus fizinius ir cheminius parametrus: privaloma atsižvelgti į mišinio pH vertę, kuri susijusi su ėsdinimu ir dirginimu; kinematinę klampą gali tekti išmatuoti siekiant nustatyti, kaip prarijus pakenkiama plaučiams.

Mišinio klasifikavimas keliamo pavojaus sveikatai atžvilgiu dažniausiai turi būti grindžiamas duomenimis, turimais apie atskiras chemines mišinio medžiagas. Nustatant tam tikrus pavojus, pvz., ūmų toksiškumą, odos ėsdinimą ir (arba) dirginimą ir pavojingą akių pažeidimą ir (arba) dirginimą, mišinio klasifikavimo metodas grindžiamas adityvumo teorija: laikoma, kad kiekviena sudedamoji mišinio cheminė medžiaga, atsižvelgiant į jos aktyvumą ir koncentraciją, yra viena iš bendro pavojaus sudėtinių dalių. Nustatant narkotinį poveikį ir kvėpavimo takų sudirginimą kiekvienos cheminės medžiagos indėlis taip pat turėtų būti laikomas adityviu, jeigu neturima įrodymų, kad poveikiai nėra adityvūs. Atitinkamuose skyriuose išdėstyti specialūs bendrojo klasifikavimo metodai, kuriuos taikant naudojamas adityvusis skaičiavimas (CLP reglamentas, I priedas, 3.1.3.6, CLP reglamentas I priedas, 3.2.3.3.4, CLP reglamentas I priedas, 3.3.3.3.4, CLP reglamentas I priedas, 3.8.3.4.5).

Dauguma CLP reglamente taikomų skaičiavimų skiriasi nuo naudojamų DPD (Pavojingų preparatų direktyvoje), todėl ankstesniosiomis išvadamis negalima remtis. Tam tikrais atvejais, visų pirma su ūmiu toksiškumu, odos ir akių dirginimu ir toksiniu poveikiu reprodukcijai susijusių ribinių koncentracijų atžvilgiu dabar taikomi griežtesni reikalavimai. Todėl anksčiau pagal DPD klasifikuotas mišinys dabar gali būti klasifikuojamas laikantis griežtesnių reikalavimų. Taip pat, jeigu mišinys nebuvo klasifikuojamas pagal DPD, dabar jis gali būti klasifikuojamas pagal CLP reglamentą. Privalote rūpestingai patikrinti šiuo dalykus.

Pastabos ir patarimai dėl pavojingumo tipų

Pavojus aplinkai

Pavojams aplinkai dabar priskiriama tik klasė „Pavojinga vandens aplinkai“. Būdingą pavojų vandens organizmams kelia ūmus ir ilgalaikis pavojus, todėl pavojaus klasė yra atitinkamai paskirstoma. Ūmaus ir ilgalaikio pavojaus klasifikavimo kategorijos taikomos atskirai.

Informacijos apie mišinių toksiškumą vandens aplinkai dažniausiai neturima. Tačiau jeigu toksiškumo vandens aplinkai duomenų turima, juos galima naudoti atliekant klasifikavimą. Sudedamųjų mišinio cheminių medžiagų klasifikavimu apskritai turi būti remiamasi rengiant pagrįstą galutinio mišinio keliamo pavojaus klasifikavimą. Naudojamas svertinis sumavimo metodas ir šiuo atveju būtina taikyti dauginimo koeficientus (M koeficientus). M koeficientų koncepcija buvo parengta siekiant išryškinti ypač toksiškų cheminių medžiagų svarbą klasifikuojant mišinius; juos turi nustatyti gamintojai, importuotojai bei tolesni naudotojai toms cheminėms medžiagoms, kurios priskiriamos ūmaus toksiškumo vandens organizmams 1 kategorijai ir (arba) lėtinio toksiškumo vandens organizmams 1 kategorijai (žr. CLP reglamento kriterijų taikymo gairių 1.5.2 skirsnį).

Importuotojams arba mišinių formuotojams netaikomas reikalavimas parengti naujus bandymo duomenis, kad būtų galima nustatyti mišinio pavojaus vandens aplinkai klasifikavimą.

Pastabos ir patarimai dėl pavojingumo tipų

Pavojinga ozono sluoksniui

Jeigu mišinio sudėtyje yra 0,1 % cheminės medžiagos, kuri kelia pavojų ozono sluoksniui, mišinys atitinkamai turi būti klasifikuojamas.

Iš Pavojingų preparatų direktyvos perkeltos savybės turi būti ženklinamos ES pavojingumo fraze.

Į Visuotinai suderinta cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistemą neįtrauktos tam tikros fizinės ir cheminės savybės iš Pavojingų preparatų direktyvos buvo perkeltos į CLP reglamentą. Šios savybės ir atitinkamos ES pavojingumo frazės išvardytos CLP reglamento II priedo 1 DALYJE: PAPILDOMA INFORMACIJA APIE PAVOJŲ. Į šias savybes privaloma atsižvelgti vertinant pavojus.

